సర్వోన్నత న్యాయస్థాన నివేదికలు

ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్, కలకత్తా
వర్సెస్
సుగౌలి సాగర్ వర్క్స్ (పి) లిమిటెడ్.
ఫిబ్రవరి 4, 1999
[ఎం.శ్రీనివాసన్ మరియు యు.సి.బెనర్జీ, న్యాయమూర్తులు]

ఆదాయపు పన్ను చట్టము, 1961:

సెక్షన్ 41 – దీనికి అవసరమైన షరతు వర్తిస్తుంది.

మదింపుదారు — ప్రతివాది – ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ కంపెనీ – మదింపు సంవత్సరం 1965-66 – పన్ను మదింపు 1946-47 నుండి 1948-49 వరకు నడుస్తున్న సస్పెన్స్ ఖాతా నుండి రూ.3,45,000/- మొత్తాన్ని క్యాపిటల్ రిజర్వ్ ఖాతాకు బదిలీ చేశాడు – తిరిగి చెల్లించిన డిపాజిట్లు, అడ్వాన్సులకు సంబంధించి రూ.1,29,000/- మొత్తాన్ని ఆదాయపు పన్ను అధికారి కనుగొన్నారు, అందువల్ల అతను ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 41 కింద రూ.2,56,529/- మొత్తాన్ని మదింపుదారుడి మొత్తం ఆదాయంలో చేర్చాడు. అసెస్సీ అప్పీలేట్ అసిస్టెంట్ కమిషనర్ అప్పీలుపై అప్పీల్ చేస్తూ ట్రిబ్యునల్ ఇచ్చిన ఉత్తర్వులను ధృవీకరించింది. క్యాపిటల్ రిజర్వ్ ఖాతాకు మొత్తాన్ని బదిలీ చేసే ఖాతాల్లో మదింపుదారుడు ఏకపక్షంగా ప్రవేశించడం వల్ల ఈ విషయం సెక్షన్ 41 – ఆన్ రిఫరెన్స్ కోర్టు పరిధిలోకి రాదని నిర్ధారించింది. సుప్రీం కోర్టు ముందు అప్పీలు–హైకోర్టు తీసుకున్న అభిప్రాయం సేకరణ – సెక్షన్ 41 ప్రకారం పన్ను చెల్లింపుదారుడు ఒక మొత్తాన్ని నగదు రూపంలో లేదా మరేదైనా పద్ధతిలో లేదా ఉపశమనం లేదా విరమణ ద్వారా ప్రయోజనాన్ని పొందడం మరియు అది అతను పొందిన నిర్దిష్ట మొత్తాన్ని కలిగి ఉండాలి – అందువల్ల, ఉపశమనం లేదా విరమణ ద్వారా మదింపుదారుడు ఒక ప్రయోజనాన్ని పొందడం ఈ సెక్షన్ యొక్క వర్తింపజేయడానికి అవసరం లేదు– మదింపుదారుడు ఏకపక్షంగా తన ఖాతాలలో బదిలీని నమోదు చేసినంత మాత్రాన సెక్షన్ 41 వర్తిస్తుందని మరియు ఆ మొత్తాన్ని మదింపుదారు యొక్క మొత్తం ఆదాయంలో చేర్చాలని డిపార్ట్ మెంట్ చెప్పడానికి

వీలుండదు. బాధ్యత వాస్తవానికి పరిమితి ద్వారా నిషేధించబడిందా అనే ప్రశ్న కేవలం మదింపుదారుని కేసును మాత్రమే పరిగణనలోకి తీసుకోవడం ద్వారా నిర్ణయించగల విషయం కాదు, కానీ రుణగ్రహీత సంబంధిత అథారిటీ ముందు ఉంటే మాత్రమే నిర్ణయించాల్సిన విషయం – రుణగ్రహీత లేకపోవడం వల్ల, రుణం నిషేధించబడిందని మరియు అమలు చేయలేనిదిగా మారిందని అథారిటీ ఒక నిర్ధారణకు రావడం సాధ్యం కాదు – పరిమితి చట్టంలో పేర్కొన్న విధంగా పరిమితి యొక్క సాధారణ కాలపరిమితి ముగిసిన తర్వాత కూడా రుణగ్రహీత రుణాన్ని అమలు చేయడానికి ఒక ప్రొసీడింగ్ తో రావడానికి వీలు కల్పించే పరిస్థితులు ఉండవచ్చు.

ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ వర్సెస్ జనరల్ ఇండస్ట్రియల్ సొసైటీ లిమిటెడ్, (1994) 207 ITR 169; ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ వర్సెస్ జియాజీ రావు కాటన్ మిల్స్ లిమిటెడ్, (1997) 227 ITR 860, వర్తించదు.

ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ వర్సెస్ బెన్నెట్ కోల్మన్ & కో. లిమిటెడ్ (1993) 201 ఐటిఆర్ 1021, నిరాకరించింది.

ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ గుజరాత్ II, అహ్మదాబాద్ వర్సెస్ భారత్ ఐరన్ అండ్ స్టీల్ ఇండస్ట్రీస్, భావ్ నగర్, (1993) ట్యాక్స్ ఎల్ ఆర్ 188; జె.కె.కెమికల్స్ లిమిటెడ్ వర్సెస్ ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్, బాంబే సిటీ II, (1966) 62 ITR 34, ఆమోదించబడింది.

కోహినూర్ మిల్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్ వర్సెస్ సిఐటి, (1963) 49 ITR 578, ప్రస్తావించబడింది.

పరిమితి చట్టం, 1963:

పరిమితి వ్యవధి రుణం – గడువు ముగియడం – నిర్ణయం – రుణగ్రహీత ఏకపక్షంగా చేసిన రుణగ్రహీత యొక్క ఖాతాల పుస్తకాలలో కేవలం నమోదు చేయడాన్ని అమలు చేయకుండా రుణగ్రహీతను నిరోధించడం మాత్రమే, రుణదాత వైపు నుండి ఎటువంటి చర్య లేకుండా, రుణగ్రహీత బాధ్యత ముగిసిందని చెప్పడానికి వీలు కల్పించదు.

బాంబే డైయింగ్ అండ్ మాన్యుఫ్యాక్చరింగ్ కంపెనీ లిమిటెడ్ వర్సెస్. ది స్టేట్ ఆఫ్ బాంబే మరియు ఇతరులు., [1958] SCR 1122; అని పేర్కొన్నారు.

సివిల్ అప్పీలు అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీలు నెం: 2344 ఆఫ్ 1992

కలకత్తా హైకోర్టు ఇచ్చిన 7.4.81 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుల నుండి ITR నెం. 205/1976 లో ఉత్పన్నమైనది.

అప్పీలుదారు తరపున రణబీర్ చంద్ర, రాజీవ్ నందా, పి. పరమేశ్వరన్ మరియు బి.కె.ప్రసాద్, న్యాయవాదులు.

కోర్టు ఈ క్రింది ఉత్తర్వులను వెలువరించింది:

ప్రతివాది - మదింపుదారు ఒక ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ కంపెనీ. 1965-66 మదింపు సంవత్సరానికి సంబంధించి 30.6.1964తో ముగిసిన సంవత్సరానికి పన్ను మదింపు ప్రక్రియలో, మదింపుదారుడు 1946-47 నుండి 1948-49 వరకు నడుస్తున్న సస్పెన్స్ ఖాతా నుండి రూ.3,45,000/- మొత్తాన్ని క్యాపిటల్ రిజర్వ్ ఖాతాకు బదిలీ చేశాడు. తిరిగి చెల్లించిన డిపాజిట్లు, అడ్వాన్సులకు సంబంధించి రూ.1,29,000/- మొత్తాన్ని ఆదాయపు పన్ను చట్టం సెక్షన్ 41 కింద రూ.2,56,529/- మొత్తాన్ని పన్ను చెల్లింపుదారుడి మొత్తం ఆదాయంలో చేర్చినట్లు ఆదాయపు పన్ను అధికారి గుర్తించారు. అప్పీలేట్ అసిస్టెంట్ కమిషనర్ ముందు అప్పీల్ కు వెళ్లగా ఐటీవో ఉత్తర్వులు ఖరారయ్యాయి. మదింపుదారుడు ఈ విషయాన్ని ట్రిబ్యునల్ కు తీసుకెళ్లాడు. ట్రిబ్యునల్ మదింపుదారు వాదనను అంగీకరించింది మరియు మూలధన రిజర్వు ఖాతాకు మొత్తాన్ని బదిలీ చేసే ఖాతాలలో ఏకపక్షంగా ప్రవేశించడం ఈ విషయాన్ని ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 41 పరిధిలోకి తీసుకురాదని, తత్ఫలితంగా మదింపుదారుకు అనుకూలంగా ఉంటుందని పేర్కొంది. ట్రిబ్యునల్ నిర్ణయాన్ని హైకోర్టులో సవాల్ చేశారు. హైకోర్టు ఇలా వ్యాఖ్యానించింది:

> "ఉద్యోగులకు రుణగ్రహీత అయిన పన్ను చెల్లింపుదారుడి ఏకపక్ష చర్య అని పేర్కొంది. ఒక రుణగ్రహీత తన స్వంత ఏకపక్ష చర్య ద్వారా, తన బాధ్యతను నిలిపివేయడం లేదా ఉపశమనం ఎలా తీసుకురాగలడో చూడటంలో మనం విఫలం

అవుతాము. సవరణను రుణదాత మంజూరు చేయాలి. ఇది వివాదంలో లేదు మరియు ఇది బాధ్యతను తగ్గించే కేసు కాదని నిస్సందేహంగా చెప్పలేము. అదేవిధంగా రుణగ్రహీత ఏకపక్షంగా వ్యవహరించడం వల్ల తన బాధ్యత తీరిపోదు. బాధ్యతను నిలిపివేయడం అనేది చట్టం యొక్క కార్యాచరణ కారణంగా సంభవించవచ్చు, అనగా, రుణగ్రహీత మరియు రుణదాత ద్వారా చట్టం ప్రకారం అమలు చేయబడని బాధ్యతగా మారినప్పుడు, రుణగ్రహీత లేదా పక్షాల మధ్య ఒప్పందం కోరినప్పుడు తన బాధ్యతను గౌరవించకూడదనే తన ఉద్దేశాన్ని నిస్సందేహంగా ప్రకటించడం లేదా రుణగ్రహీత తన రుణదాతకు చెల్లించిన రుణాన్ని తీర్చడం ద్వారా సంభవించవచ్చు. ప్రవేశ బదిలీ అనేది పార్టీల మధ్య ఒప్పందం లేదా బాధ్యత చెల్లింపు కాదు."

ఆ కారణంపై, హైకోర్టు మదింపుదారుడికి అనుకూలంగా రిఫరెన్స్ లో ప్రశ్నకు సమాధానం ఇచ్చింది. తద్వారా బాధపడిన ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ ఈ అప్పీల్కు ప్రాధాన్యత ఇచ్చారు.

ప్రస్తుత కేసు వాస్తవాలలో, రుణదాత మొత్తాన్ని తిరిగి పొందడానికి ఎటువంటి చర్య తీసుకోకపోవడం వల్ల 20 సంవత్సరాలకు పైగా కాలం గడిచినందున బాధ్యత ముగిసిందని అప్పీలుదారు తరపు న్యాయవాది వాదించారు. తత్ఫలితంగా, రుణం ఆగిపోతుందని, ఈ విషయం చట్టంలోని సెక్షన్ 41 పరిధిలోకి వస్తుందని ఆయన చెప్పారు. సెక్షన్ 41 ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:

"మదింపుదారుడు చేసిన నష్టం, వ్యయం లేదా ట్రేడింగ్ బాధ్యతకు సంబంధించి ఏదైనా సంవత్సరానికి మదింపులో అలవెన్స్ లేదా మినహాయింపు చేయబడినప్పుడు మరియు తరువాత మునుపటి సంవత్సరంలో, మదింపుదారుడు నగదు రూపంలో లేదా మరేదైనా రూపంలో ఏదైనా మొత్తాన్ని పొందాడు.అటువంటి నష్టం లేదా వ్యయానికి సంబంధించి అటువంటి నష్టాన్ని లేదా వ్యయాన్ని లేదా ఉపశమనం లేదా నిలిపివేయడం ద్వారా అటువంటి ట్రేడింగ్ బాధ్యతకు సంబంధించి, అతను పొందిన మొత్తాన్ని, వ్యాపారం లేదా వృత్తి యొక్క లాభాలు మరియు లాభంగా పరిగణించబడుతుంది మరియు తదనుగుణంగా ఆ సంవత్సరంలో అలవెన్స్ లేదా మినహాయింపు ఇచ్చిన వ్యాపారం లేదా వృత్తికి సంబంధించి ఆ మునుపటి సంవత్సరం ఆదాయంగా ఆదాయపు పన్నుకు వసూలు చేయబడుతుంది."

3. సెక్షన్ లోని ఈ క్రింది పదాలు ముఖ్యమైనవి: "మదింపుదారుడు అటువంటి నష్టం లేదా వ్యయానికి సంబంధించి ఏదైనా మొత్తాన్ని నగదు రూపంలో లేదా మరే ఇతర పద్ధతిలో పొందాడు లేదా అటువంటి ట్రేడింగ్ బాధ్యతకు సంబంధించి కొంత ప్రయోజనాన్ని ఉపశమనం లేదా నిలిపివేయడం ద్వారా పొందాడు" అని గమనించవచ్చు. అందువల్ల, మదింపుదారుడు ఒక మొత్తాన్ని నగదు రూపంలో లేదా మరేదైనా ఇతర పద్ధతిలో లేదా ఉపశమనం లేదా విరమణ ద్వారా ప్రయోజనాన్ని పొందడం గురించి సెక్షన్ పరిశీలిస్తుంది మరియు అది అతను పొందిన నిర్దిష్ట మొత్తంగా ఉండాలి. అందువల్ల, ఉపశమనం లేదా విరమణ ద్వారా ఒక ప్రయోజనాన్ని మదింపుదారు పొందడం ఈ సెక్షన్ యొక్క అనువర్తనానికి సమానం కాదు. మదింపుదారుడు ఏకపక్షంగా తన ఖాతాల్లోకి బదిలీ చేసినంత మాత్రాన సెక్షన్ 41 వర్తిస్తుందని, ఆ మొత్తాన్ని మదింపుదారుడి మొత్తం ఆదాయంలో చేర్చాలని డిపార్ట్ మెంట్ చెప్పడానికి వీలుండదు. హైకోర్టు వాదన సరైనదేనని, దానితో తాము ఏకీభవిస్తున్నామని చెప్పారు.

4. ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ వర్సెస్ జనరల్ ఇండస్ట్రియల్ సొసైటీ లిమిటెడ్, (1994) 207 ఐటీఆర్ 169 కేసులో కలకత్తా హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును అప్పీలుదారు తరఫు న్యాయవాది మన దృష్టికి తీసుకొచ్చారు. కలకత్తా హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ ఆ కేసులో రెండు ముఖ్యమైన అంశాలను పరిగణనలోకి తీసుకుని నిర్దిష్ట నిర్ధారణకు రావడానికి దోహదపడింది. ధర్మాసనం ఇలా చెప్పింది.

> "ప్రస్తుత కేసులో ఒక విచిత్రమైన కోణం ఉందని అసెస్మెంట్ ఆర్డర్ను బట్టి తెలుస్తోంది. క్లెయిమ్ చేయని, ఖర్చు చేయని అప్పులను ఏటేటా బాధ్యత పరిమితి ప్రాతిపదికన సంవత్సరానికి తిరిగి రాయడం, మరియు అదే అభ్యర్థనపై తిరిగి లాభాల కోసం రాసిన ఆ మొత్తానికి పన్ను చెల్లించకుండా తప్పించుకోవడం మదింపుదారుని ఆనవాయితీ. ఇది 1977-78 మదింపు సంవత్సరం నుండి జరుగుతోంది. మన దృష్టిలో ఈ వాస్తవం చాలా ముఖ్యమైనది. మరో విశేషం ఏమిటంటే నిర్దిష్ట విచారణ జరిగినప్పటికీ క్లెయిముల వివరాలు మరియు వివరాలను మదింపు అధికారికి అసెస్ మెంట్ ఆఫీసర్ కు వెల్లడించలేదు. ఈ రెండు అంశాలు కలిసి కేసుకు అసెస్సీ తరఫున ఆధారపడిన కేసుకు భిన్నమైన రంగును ఇస్తాయి."
>
> (పేజీలు 172-73 వద్ద)

ఆ కేసుల్లో వాస్తవాలు పూర్తిగా భిన్నంగా ఉన్నాయని పేర్కొంటూ ధర్మాసనం తన ముందు ప్రస్తావించిన ఇతర నిర్ణయాలను వేరు చేసింది. అందువల్ల, ఉదహరించిన కేసులో కలకత్తా

హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు అప్పీలుదారుకు సహాయపడదు, ఎందుకంటే ఇది వెలికితీసిన భాగంలో పేర్కొన్న విధంగా కేసు యొక్క విచిత్రమైన వాస్తవాలను తిప్పికొడుతుంది.

5. ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ వర్సెస్ జియాజీ రావు కాటన్ మిల్స్ లిమిటెడ్, (1997) 227 ITR 860 కేసులో కలకత్తా హైకోర్టు ఈ తీర్పును అనుసరించిందని ప్రముఖ న్యాయవాది వాదించారు. ఈ తీర్పులో ప్రత్యేక కారణాలు ఏమీ లేవని, ఈ విషయాన్ని మరింత ముందుకు తీసుకెళ్లడం లేదన్నారు.

6. ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ వర్సెస్ బెన్నెట్ కోల్మన్ అండ్ కంపెనీ లిమిటెడ్ (1993) 201 ITR 1021 కేసులో బొంబాయి హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పును కూడా న్యాయవాది ప్రస్తావించారు. ద్వైపాక్షిక చర్య ఫలితంగా మాత్రమే బాధ్యతను నిలిపివేయడం జరుగుతుందన్న మదింపుదారు వాదనను అంగీకరించడం కష్టమని, అయితే ఇది ప్రతి కేసు వాస్తవాలపై ఆధారపడి ఉంటుందని ధర్మాసనం అభిప్రాయపడింది.చట్టం అమలు ద్వారా బాధ్యతను నిరోధించని సందర్భాలు ఉండవచ్చు, కానీ అటువంటి సందర్భాల్లో బాధ్యతను నిలిపివేయడానికి పార్టీల ద్వైపాక్షిక చర్య అవసరమని ధర్మాసనం అభిప్రాయపడింది. చట్టం ద్వారా రికవరీని పరిమితం చేస్తే, రుణగ్రహీత ఆ మొత్తాన్ని బాధ్యతగా పరిగణించకూడదనే ఉద్దేశాన్ని ఏకపక్షంగా వ్యక్తీకరించడం బాధ్యతను నిలిపివేయడానికి సరిపోతుందని ధర్మాసనం పేర్కొంది. ఒక పన్ను చెల్లింపుదారుడు తన ఖాతాల నుండి తన కాలపరిమితిని రద్దు చేసి, ఆ మొత్తాన్ని తన లాభనష్టాల ఖాతాకు బదిలీ చేసినప్పుడు, ఆ మొత్తాన్ని తన ఆదాయంగా పరిగణించినప్పుడు, చట్టంలోని సెక్షన్ 41 (1) కింద ఆ మొత్తాన్ని తన ఆదాయంలో చేర్చే ప్రశ్న తలెత్తినప్పుడు అతను తిరగడానికి అనుమతించబడలేదనే ప్రత్యామ్నాయ వాదనను ధర్మాసనం అంగీకరించింది. కోహినూర్ మిల్స్ కంపెనీ లిమిటెడ్ వర్సెస్ సిఐటి, (1963) 49 ITR 578 కేసులో తీర్పును ధర్మాసనం వేరు చేసింది, దానిని అమలు చేయడానికి కాలపరిమితి ముగిసినప్పటికీ ఆ కేసులో బాధ్యతను నిలిపివేయలేదని పేర్కొంది. పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టం కింద ఉద్యోగులు లేదా బాంబే వెల్ఫేర్ ఫండ్ చట్టం కింద ప్రభుత్వం ఆ చట్టాల్లోని ప్రత్యేక నిబంధనల కారణంగా తనను కలవాలని కోరినప్పుడు మదింపుదారుడు తన బాధ్యత నుంచి తప్పించుకోలేదని ధర్మాసనం పేర్కొంది. ఆ కేసులో బాంబే హైకోర్టు వాదనను మేము అంగీకరించలేకపోతున్నా . ఒక మదింపుదారుడు తన ఖాతాల పుస్తకాలలో ఏకపక్షంగా

నమోదు చేసినంత మాత్రాన, అతను తన బాధ్యత నుండి బయటపడలేదు. బాధ్యత వాస్తవానికి పరిమితి ద్వారా నిషేధించబడిందా అనే ప్రశ్న మదింపుదారుని కేసును మాత్రమే పరిగణనలోకి తీసుకోవడం ద్వారా నిర్ణయించగల విషయం కాదు, కానీ రుణగ్రహీత సంబంధిత అథారిటీ ముందు ఉంటే మాత్రమే నిర్ణయించాల్సిన విషయం. రుణదాత లేనప్పుడు, రుణం నిషేధించబడిందని మరియు అమలు చేయలేనిదిగా మారిందని ఒక నిర్ధారణకు రావడం అధికారానికి సాధ్యం కాదు. పరిమితి చట్టంలో పొందుపరిచిన పరిమితి యొక్క సాధారణ కాలపరిమితి ముగిసిన తర్వాత కూడా రుణగ్రహీత రుణాన్ని అమలు చేయడానికి ప్రొసీడింగ్ తో రావడానికి వీలు కల్పించే పరిస్థితులు ఉండవచ్చు.

7. ఈ విషయంలోని ఒక అంశాన్ని బొంబాయి హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ తీర్పు పూర్తిగా విస్మరించింది. ఇప్పటికే ఎత్తి చూపినట్లుగా, ఈ విభాగంలోని కీలకమైన పదాలు మదింపుదారుడు నగదు రూపంలో లేదా మరే ఇతర పద్ధతిలోనైనా కొంత ప్రయోజనాన్ని పొందాలని కోరుతున్నాయి. సెక్షన్ లోని ఆ భాగాన్ని బాంబే హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ పరిగణనలోకి తీసుకోకుండా తప్పించింది. ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్, గుజరాత్-2, అహ్మదాబాద్ వర్సెస్ మిస్ కేసులో గుజరాత్ హైకోర్టు ఫుల్ బెంచ్ ఈ పదాలను సవివరంగా పరిశీలించింది. భారత్ ఐరన్ అండ్ స్టీల్ ఇండస్ట్రీస్, భావ్ నగర్, (1993) ట్యాక్స్ ఎల్ ఆర్ 188. తీర్పులోని ఈ క్రింది భాగాలు ఫుల్ బెంచ్ యొక్క తర్కాన్ని క్లుప్తంగా బయటకు తెస్తాయి:

> "11. చట్టంలోని సెక్షన్ 41(1) పరిధిలోకి వచ్చే మొత్తంపై పన్ను విధించడాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవడానికి, మదింపుదారుడు అనుసరించే అకౌంటింగ్ విధానానికి ఎటువంటి ప్రాముఖ్యత లేదా పర్యవసానం లేదని మా అభిప్రాయం. ఆ మొత్తాన్ని మదింపుదారుడు పొందాడా లేదా లేదా దాని ఉపశమనం లేదా నిలిపివేత ద్వారా ట్రేడింగ్ బాధ్యతకు సంబంధించి ఏదైనా ప్రయోజనం పొందాడా లేదా అని తెలుసుకోవడానికి మనం సెక్షన్ 41{1)లో ఉపయోగించిన భాషను పరిశీలించాలి మరియు ఆ మొత్తం లేదా ప్రయోజనం మునుపటి సంవత్సరంలో ఉంది, ప్రయోజనం యొక్క మొత్తం లేదా విలువ ఆ మునుపటి సంవత్సరం ఆదాయంగా ఆదాయపు పన్నుకు ఛార్జ్ చేయబడుతుందని పొందబడింది.

12. సి.ఐ.టి.వర్సెస్.రష్మీ ట్రేడింగ్, {1977) టాక్స్ ఎల్ ఆర్ 520 గుజరాత్ (పైన పేర్కొన్న) లో డివిజన్ బెంచ్ తీసుకున్న అభిప్రాయంతో మేము పూర్తిగా ఏకీభవిస్తున్నాము, "నగదు రూపంలో లేదా మరే ఇతర మార్గంలోనైనా, అంతకు ముందు సంవత్సరంలో చేసిన నష్టం లేదా ఖర్చులకు సంబంధించి ఏదైనా మొత్తాన్ని పొందడం" అనే పదాలకు జతచేయగల ఏకైక అర్థం ఆ మొత్తంలో నగదు వాస్తవంగా స్వీకరించడాన్ని సూచిస్తుంది. ఈ మొత్తాన్ని వాస్తవంగా స్వీకరించవచ్చు లేదా సర్దుబాటు ఎంట్రీ లేదా క్రెడిట్ నోట్ ద్వారా లేదా నగదుకు సమానమైన నగదును మదింపుదారు అందుకున్నట్లు చెప్పేటప్పుడు మరేదైనా రూపంలో సర్దుబాటు చేయవచ్చు. కానీ "గతంలో అటువంటి నష్టం లేదా వ్యయానికి సంబంధించి ఏదైనా మొత్తాన్ని నగదు రూపంలో లేదా మరే ఇతర పద్ధతిలో పొందారు" అనే పదాలను ఉపయోగించినప్పుడు శాసనసభ పరిశీలించిన వాస్తవ మొత్తాన్ని పొందడం అనేది తప్పనిసరిగా ఉండాలి. ఈ పదాలు సంభవించే సందర్భంలో డివిజన్ బెంచ్ సరిగ్గా గమనించినట్లుగా, వేరే అర్థం సాధ్యం కాదు."

మేము పేర్కొన్న వదనలతో ఏకీభవిస్తున్నాము.

8. జేకే కెమికల్స్ లిమిటెడ్ వర్సెస్ కమిషనర్ ఆఫ్ ఇన్కమ్ ట్యాక్స్, బాంబే సిటీ 11, (1966) 62 ITR 34 కేసులో బాంబే హైకోర్టు ఇచ్చిన మరో తీర్పు ఉంది. ధర్మాసనం ఇలా వ్యాఖ్యానించింది:

"........ ప్రవేశాన్ని బదిలీ చేయడం అనేది దాని ఉద్యోగులకు రుణగ్రహీత అయిన మదింపుదారు యొక్క ఏకపక్ష చర్య. ఒక రుణగ్రహీత తన స్వంత ఏకపక్ష చర్య ద్వారా, తన బాధ్యతను నిలిపివేయడం లేదా ఉపశమనం ఎలా తీసుకురాగలడో చూడటంలో మనం విఫలం అవుతాము. రుణదాత ద్వారా ఉపశమనం పొందాలి. ఇది వివాదంలో లేదు, మరియు ఇది ఒక కేసు లేదా బాధ్యతను తగ్గించడం కాదని ఇది వాస్తవానికి వివాదాస్పదం కాదు. అదేవిధంగా, రుణగ్రహీత యొక్క ఏకపక్ష చర్య అతని బాధ్యతను నిలిపివేయడానికి కారణం కాదు. బాధ్యతను నిలిపివేయడం అనేది చట్టం యొక్క కార్యాచరణ కారణంగా సంభవించవచ్చు, అనగా రుణగ్రహీత మరియు రుణగ్రహీత చట్టం ప్రకారం అమలు చేయలేని బాధ్యతగా మారడం, లేదా రుణగ్రహీత చెల్లింపు

కోరినప్పుడు తన బాధ్యతను గౌరవించకూడదనే తన ఉద్దేశాన్ని నిర్ద్వంద్వంగా ప్రకటించడం, లేదా పక్షాల మధ్య ఒప్పందం లేదా రుణగ్రహీత తన రుణదాతకు చెల్లించిన రుణాన్ని తీర్చడం ద్వారా సంభవించవచ్చు. ఎంట్రీ బదిలీ అనేది పార్టీల మధ్య ఒప్పందం కాదు లేదా బాధ్యతల చెల్లింపు ...."

(పేజ్ నెం.41 వద్ద)

9. ఈ తీర్పును ప్రస్తుత కేసులో హైకోర్టు ఉటంకించి అనుసరించింది. తార్కికం సరైనదని చెప్పడానికి మాకు ఎటువంటి సంకోచం లేదు మరియు మేము దానితో ఏకీభవిస్తాము.

10. పరిమితి చట్టం ప్రకారం నిర్దేశించిన కాలపరిమితి ముగియడం వల్ల రుణం మాఫీ చేయలేమని, రుణగ్రహీత రుణాన్ని అమలు చేయకుండా నిరోధించగలదనే సూత్రం బాగా స్థిరపడింది. బాంబే డైయింగ్ అండ్ మాన్యుఫ్యాక్చరింగ్ కంపెనీ లిమిటెడ్ వర్సెస్ ది స్టేట్ ఆఫ్ బాంబే అండ్ అదర్స్, (1958) ఎస్.సి.ఆర్ 1122 కోర్టు తీర్పును ప్రస్తావిస్తే సరిపోతుంది. ఆ సూత్రాన్ని వర్తింపజేస్తే, రుణగ్రహీత వైపు నుంచి ఎటువంటి చర్య లేకుండా ఏకపక్షంగా చేసిన రుణగ్రహీత ఖాతాల పుస్తకాల్లోకి ప్రవేశించినంత మాత్రాన రుణగ్రహీత బాధ్యత ముగిసిందని చెప్పడానికి వీలుండదని స్పష్టమవుతుంది. అలా కాకుండా, సెక్షన్ ప్రకారం రుణగ్రహీతకు ఎటువంటి ప్రయోజనాన్ని కలిగించదు.

11. ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో ఈ అప్పీలులో వాస్తవం లేదని భావించి కొట్టివేస్తున్నా . ఖర్చులకు సంబంధించి ఉత్తర్వులు లేవు.

అప్పీలు కొట్టివేయబడినది.